

Jó volna látni egy álmot,
hol lényednek tükre lejtene,
átható, simuló, buja táncot.
Hol mennyei csókok nyomában,
hervadt lelkem bontana
újra szivárvány szírmot.
Jó volna látni egy álmot.

Jó volna látni egy álmot,
hol szemednek tükrében,
ragyogva, boldogan állok.
Lebegve, úszva, csapongva szállok
az érzelmek golgotáján,
magasztos húsvétot látok.
Jó volna látni egy álmot.

De láthatom-e azt az álmot?
mert nem látok mást,
csak béklyót, csak láncot,
megfakult árnyakat,
zuhatag könnyeket,
sok síró gyermeket,
hunyorító véneket,
bélpoklos férgemet
Kidülledt vérszemet,
rémisztő képeket,
kipusztult réteket,
hol keselyűként körözve szállok.

Elég!
Én miért nem láthatok gyönyörű álmot?

Miért?